

DON JOSE RUIZ

ANIMALE DE PUTERE ÎN PRACTICA ȘAMANICĂ

CE NE ÎNVAȚĂ ȘI CUM NE POT AJUTA
GHIZII SPIRITUALI DIN LUMEA ANIMALĂ

Traducere din limba engleză de
BIANCA-NICOLETA MATEESCU

Cuvânt-înainte de don MIGUEL RUIZ,
autorul cărții *Cele patru legăminte*

EDITURA HERALD
București

*A fi om a însemnat mereu să ne percepem pe noi
înșine ca parte dintr-un cerc al animalelor.*

Paul Shepard

CUPRINS

CUVÂNT-ÎNAINTE	13
INTRODUCERE	16
ȘAMANISM TOLTEC	18
CUM SĂ FOLOSIM ACEASTĂ CARTE	25

Partea I

INSTRUMENTE-CHEIE PENTRU LUCRUL CU ANIMALELE DE PUTERE

ROATA MEDICINEI	35
Aer (<i>ehecatl</i>)	38
Foc (<i>huehueteotl</i>)	40
Apă (<i>tlaloc</i>)	41
Pământ (<i>tlalnanzin</i>)	42
ANIMALELE NOASTRE DE PUTERE	43
ALTARUL PERSONAL ȘI DESAGA DE LEAC	44
INSTRUMENTE-CHEIE PENTRU LUCRUL CU ANIMALELE DE PUTERE	45
Animalele ca protectori și ghizi	46
A fi prezent în realitate	47
A fi în acord cu lumea naturală	48
Includerea animalelor de putere în practica ritualică	49
Famiiliile de animale	50

EXERCİȚII ȘI LUCRUL CU	
ANIMALELE DE PUTERE	52
Observarea lumii animalelor	52
Alegerea animalelor de putere	55
Chemarea în ajutor a spiritului unui animal de putere	57
Luând urma sinelui: O călătorie cu spiritul animalului vostru de putere	59

Partea a II-a

GHID DE RESURSE DESPRE ANIMALE

ACVILA	68
ALBINA	72
ALIGATORUL	76
BALENA	81
BIZONUL	85
BROASCA	90
BUFNIȚA	94
CALUL	99
CAMELEONUL	103
CAPRA	107
CÂINELE	110
CÂRTIȚA	114
CERBUL	119
CICADA	122
CIOARA	126
COCORUL	130

COIOTUL	134
DELFINUL	139
DRAGONUL DE KOMODO	143
ELEFANTUL	147
FLUTURELE	151
FOCA	155
FURNICA	159
GĂINA	164
GÂSCA	168
HIPOPOTAMUL	172
IEPURELE	177
JAGUARUL	182
LEBĂDA	186
LENEȘUL	190
LEUL	195
LIBELULA	199
LILIAFUL	203
LUPUL	206
MAIMUȚA	209
MEDUZA	213
MOLIA	217
OAIA	220
OPOSUMUL	224
PASĂREA COLIBRI	228
PĂIANJENUL	231
PĂUNUL	236

PESCĂRUȘUL	240
PINGUINUL	245
PISICA	249
PORCUL	253
PORUMBELUL	257
PRIVIGHETOAREA	261
RATONUL	265
RÂMA	269
RECHINUL	273
SCARABEUL	278
SCONCSUL	282
SOMONUL	286
ȘARPELE-CU-CLOPOTEI	290
ȚESTOASA	293
ULIUL	297
URSUL	301
VACA	305
VEVERIȚA	309
VIDRA	313
VRABIA	317
VULPEA	321
VULTURUL	325
INDEX	329

CUVÂNT-ÎNAINTE

În tradiția toltecă¹ vorbim despre importanța cultivării respectului pentru celelalte animale care conviețuiesc cu noi pe această frumoasă planetă. De asemenea, recunoaștem puterea tuturor animalelor de a ne învăța prin caracteristicile și comportamentul lor, prin bogăția de povești culturale și mitologice [legate de ele] care dezvăluie interconectarea noastră cu aceste creaturi uimitoare încă din cele mai vechi timpuri.

Poveștile despre animale pun în lumină, de asemenea, faptul că, din diversitatea uimitor de vastă a vieții de pe pământ, nouă – animalelor umane – ni s-a oferit capacitatea suplimentară de a ne modela realitatea prin imaginație, prin vorbire și prin dexteritate manuală. Înzestrați cu aceste daruri puternice, oamenii au posibilitatea de a analiza, de a crea și de a rafina realitatea înconjurătoare. Construim culturi, ne transformăm pe noi înșine și modificăm natura și lumea naturală. Acestea sunt puterile speciale, disponibile doar animalului uman și avem responsabilitatea să folosim aceste puteri cu înțelepciune și în beneficiul Întregului.

¹ Cultura toltecă a fost o civilizație precolumbiană care a înflorit în Mesoamerica, în special între secolele X–XII, în centrul Mexicului. Toltecii sunt cunoscuți pentru realizările lor artistice, arhitecturale și în domeniul științei, precum și pentru influența lor asupra civilizației aztece. Cu toate că orice detaliu precis despre cultura toltecă este învăluit în mister, această a avut un impact semnificativ asupra evoluției ulterioare a societăților mesoamericane. (*N. red.*)

Din păcate știm că nu se întâmplă mereu așa. Multe animale ajung să fie rănite, iar habitatele lor sunt distruse ca rezultat al acțiunii sau nonacțiunii umane. Și orice remediu de durată în acest sens o să apară doar atunci când ființele umane vor fi dispuse să privească în launtru lor și să facă schimbări bazate pe iubire necondiționată, nu pe lăcomie și frică.

Într-adevăr, mânați de natura noastră umană, ne-am folosit și în mod greșit de darurile pe care le avem, provocând mari suferințe, atât pe plan extern, cât și pe plan intern. Suntem singurele animale care se critică aspru pe sine pentru ceea ce au făcut: ne comparăm cu alții, ne respingem pe noi înșine și ne judecăm pe noi înșine simțind că „nu suntem îndeajuns de buni”. Ne pedepsim iar și iar pentru aceleași greșeli și apoi folosim otrava emoțională rezultată din acest proces pentru a provoca durere și altora.

Alte animale nu fac niciunul dintre aceste lucruri și ca atare, ele ne pot fi învățători în acest sens, arătându-ne mai ales cum să trăim în prezent. Ele ne reamintesc să nu ne judecăm, să nu ne criticăm aspru pe noi înșine și să nu ne întoarcem împotriva noastră în niciun fel. Animalele nu sunt înrobite de aceste tendințe umane, invitându-ne în schimb să trăim o viață în armonie cu felul în care lucrurile sunt pur și simplu.

În această carte, fiul meu, don Jose Ruiz, ne împărtășește despre înțelepciunea animalelor, din profunzimea inimii sale. El ne învață faptul că această cunoaștere a lumii animale ne poate oferi metafore care să ne ajute să ne eliberăm mințile și să devenim artiștii propriilor noastre vieți. După cum veți vedea cât de curând, temeiul muncii sale este iubirea necondiționată.

În paginile următoare ne arată numeroasele modalități în care noi, oamenii, putem învăța de la lumea animală. În același

timp, întrucât avem tendința de a ne proiecta propriile cunoștințe, emoții și experiențe asupra lumii înconjurătoare, acest mod de a lucra cu animalele este și o manieră profundă de a ilumina misterele cuibărite adânc în ființa noastră.

De pildă, pe măsură ce observăm comportamentele animalelor, avem tendința de a ne compara cu ele. Ne dorim să fim ca anumite animale, să reflectăm grația, puterea sau înțelepciunea lor. Pe de altă parte, este foarte posibil să ne temem de unele animale sau chiar să disprețuim comportamentele lor, iar astfel învățăm lucruri noi despre noi înșine și despre ceea ce vrem să schimbăm în viețile noastre.

Asta nu înseamnă că înțelepciunea regăsită în această carte trebuie socotită drept „autoritatea supremă”. Timp de milenii, am inventat, am povestit și am repetat povești despre animale și despre relația noastră cu ele. Firește, ele pot fi de ajutor, dar, dacă nu suntem atenți, putem ajunge să credem că aceste povești reprezintă adevărul absolut. Acesta e modul în care mintea noastră poate să transforme niște povești folositoare în superstiții și ne poate face susceptibili în fața unor oameni care nu vor altceva decât să ne manipuleze pentru propriul lor câștig.

Tradiția toltecă ne reamintește să ne eliberăm de toate superstițiile, inclusiv de cele pe care le-am putea avea despre lumea animală și, în schimb, să avem încredere în propria noastră intuiție – ceva ce animalele nu au uitat niciodată.

Sper că această carte să aducă iubire și bucurie în viața voastră și că va ocupa un loc special în biblioteca voastră personală de-acum înainte, să fie mereu o resursă profundă la care să vă întoarceți ani și ani de-acum înainte.

Cu toată iubirea,
don Miguel Ruiz

INTRODUCERE

Atunci când puiul ei este suficient de mare, Mama Jaguar îl scoate [la explorat] pe teritoriul ei, unde îl învață să stea la pândă, să înoate, să se ascundă și să își facă un culcuș. Vor trece astfel șapte anotimpuri și, în curând, puiul de jaguar va fi pregătit să se aventureze singur în lume.

Într-o zi, tânărul jaguar dă peste un grup mic de căprioare. Le urmărește cu precauție, încercând să-și amintească tot ce l-a învățat mama sa, dar se simte nesigur pe sine. Căprioarele se întorc și îl zăresc, iar el se clătină, nesigur, privindu-le în gol. Căprioarele râd de el:

— Unde e mama ta? De tine nu ne temem!

Jaguarul se întoarce acasă și timp de câteva zile nu mai iese singur pe teritoriu. În schimb, la vânătoare merge în urma mamei sale, îmbufnat și simțindu-se mic. În cele din urmă, ea îl muștră cu un mârâit puternic și protector.

— Nu te mai ține după mine! Nu voi mai vâna alături de tine! Ți se pare că eu sunt cea care deține puterea, dar tu ai propria ta putere. Nu uita niciodată – ești jaguar!

Mama jaguar, dintr-un salt, dispare printre copaci, iar tânărul jaguar începe să vadă lucrurile mult mai limpede. I-a împărtășit toate cunoștințele ei despre supraviețuire, însă nu i-a dat niciodată puterea de care are nevoie pentru a fi jaguar. Nu îi poate oferi asta, oricât și-ar dori, pentru că puterea a fost dintotdeauna în interiorul lui. Și, începând din acea zi, tânărul felin s-a aventurat în noi teritorii ca un jaguar în deplinătatea forței sale, umplându-și stomacul, păstrând echilibrul în lumea animală și împlinindu-și destinul.

În urmă cu câțiva ani, tatăl meu, don Miguel Ruiz, care este *nagual*¹ în tradiția noastră toltecă și autorul cărții *Cele patru legăminte*², ne-a împărtășit această poveste mie și unui grup format din cei mai apropiați învățăcei ai săi. La sfârșitul poveștii, s-a întors către noi și a spus: „Nu mai sunteți învățăceii mei și eu nu mai sunt învățătorul vostru. Mergeți în lume și creați-vă propriul destin”.

Îmi place din mai multe motive această poveste, precum și contextul în care tatăl meu a împărtășit-o. În primul și cel mai important rând, ea servește ca o puternică aducere-ămin-te a faptului că toți avem puterea în interiorul nostru, că toți suntem jaguari. În al doilea rând, ne arată că a învăța de la ceilalți este ceva folositor și chiar necesar, dar vine un moment în călătoria noastră când trebuie să pășim în lume pe cont propriu. În cele din urmă – și acesta este un aspect deseori trecut cu vederea –, ne arată cum șamanii adesea folosesc povești despre animale ca instrumente puternice de învățare. Totul e făcut cu intenție.

Observați felul în care jaguarul trezește un anumit sentiment pe care un simplu cuvânt nu îl poate cuprinde sau descrie pe deplin. Se conturează în minte numaidecât o imagine cu scena, fără să depunem niciun efort. Ne identificăm cu experiența jaguarului și, în același timp, îl observăm din exterior. Ascultând povestea jaguarului, ne deschidem emoțional și chiar fizic. Faptul că este o poveste simplă are un sens, căci astfel poate pătrunde în ființa noastră la un nivel mai profund decât orice zicală înțeleaptă sau decât orice listă de reguli de urmat în viață. Aceasta este puterea învățăturilor venite de la animale.

¹ Un *nagual* este, în cultura Nahua și în alte tradiții mesoamericane, o forță spirituală sau un ghid uman. Conceptul de *nagual* este adesea legat de credințele șamanice și de ideea că anumite persoane pot avea o legătură specială și puternică cu diverse entități. (N. red.)

² Don Miguel Ruiz, *Cele patru legăminte: cartea înțelepciunii toltece*, traducere și adaptare de Svetlana Sauciuc, Editura Mix, Brașov, 2002. (N. red.)

În toate poveștile arhaice regăsite în fiecare cultură de pe pământ, atât în cea a strămoșilor mei, cât și în cea a predecesorilor voștri, animalele joacă un rol important în însăși crearea lumii, colaborează cu frații lor oameni, vorbind limba lor și învățându-i pe aceștia propriile lor mijloace de comunicare. Păsările, urșii, șerpilor-cu-clopoței, peștii și insectele împărtășesc din înțelepciunea lor în aceste povești. Animalele continuă să ne ghideze și să ne împărtășească înțelepciunea lor până și astăzi: copiii adoră animalele vorbitoare din desenele animate și din cărțile ilustrate; cu toții creștem absorbind din înțelepciunea arhetipală a păianjenilor, a porumbeilor, a animalelor de la fermă și a creaturilor marine. Cu toate acestea, ca adulți, uităm adesea cum să rămânem deschiși față de aceste învățături.

Din acest motiv, putem să afirmăm că, poate mai mult decât în orice altă tradiție sapiențială, șamanii văd lumea naturală drept marele nostru învățător, și animalele din jurul nostru drept ambasadori ai acestei înțelepciuni organice.

Șamanism toltec

Familia mea se trage din linia străvechilor tolteci, un popor care a prosperat în actuala zonă central-sudică a Mexicului, undeva între acum 1 000 și 3 000 de ani.¹ Asemenea antecelor culturi vedice din India, care dăinuiau pe cealaltă parte a globului pământesc în aceeași perioadă, toltecii din Mesoamerica² socoteau important ceea ce astăzi am numi spiritualitate, autorealizare sau transformare personală.

¹ În alte cărți, autorul menționează perioada aproximativă de 1 000–2 000 de ani. (*N. red.*)

² Mesoamerica este o regiune culturală și geografică din America Centrală și de Sud, cuprinzând Mexic și zone învecinate, unde au înflorit civilizații precum aztecii și mayașii. Această zonă a reprezentat un centru vital al schimburilor culturale și al dezvoltării avansate în diverse domenii precum arta, arhitectura și științele naturii înainte de contactul cu europenii. (*N. red.*)

Partea I

**INSTRUMENTE-CHEIE
PENTRU LUCRUL CU
ANIMALELE DE PUTERE**

Suntem înconjurați de creaturi vii: animale cu aripi și cu solzi, cu piele și cu pene. Mă refer aici la toate animalele la care vă puteți gândi: la cele sălbatice care ne înfioară inima și care ne fac să simțim cum ni se ridică părul pe brațe. Creaturi ale apelor, de la peștișorii care înoată în pârlăiașe până la ființele stranii care sălășluiesc în adâncurile de nepătruns ale oceanelor. Creaturi înaripate și păsări ale căror forme și înfățișări ne trimit cu gândul la eternitate și la ce înseamnă să fim conectați cu creația primordială a lumii. Animalele rămân un mister pentru noi în atât de multe feluri. Nu putem vedea prin ochii lor și nici nu putem înțelege cu mintea cum este pentru ele să trăiască în niște trupuri care sunt atât de diferite de trupurile noastre. Cu toate acestea, ele rămân tovarășii noștri în toate modurile posibile. Împărțim aceeași casă și avem cu toții aceeași mamă: Pământul. Chiar și corpurile noastre pot fi văzute ca organisme compuse din milioane și milioane de animale microscopice care trăiesc împreună. Suntem un fel de continent de sine stătător pentru noi înșine – un biom ambulant.

Pe lângă puternica lor prezență fizică în viața noastră, animalele ocupă un loc sacru și în psihicul nostru. Dacă alegem să ignorăm darurile animalelor sau să diminuăm interacțiunea cu înțelepciunea lor, atunci pierdem o parte esențială a experienței noastre ca ființe umane. Însă, odată ce

alegem să ne deschidem și să îmbrățișăm ideea învățăturilor pe care le putem primi de la animale, posibilitățile sunt nelimitate. Haideți să ne uităm la câteva dintre numeroasele moduri prin care putem lucra cu înțelepciunea animalelor și prin care ne putem conecta la lumea naturală, pentru a ne așeza astfel pe calea sporirii puterii personale și a conectării cu acel *nagual* interior.

Înțelepciunea animalelor oferă ghidare pentru fiecare etapă a vieții și poate fi invocată să ne ajute atunci când pornim într-o nouă călătorie, când ne confruntăm cu anumite provocări sau când avem de luat decizii, fie că sunt mari sau mici. Animalele ne pot ajuta să celebrăm și să ne exprimăm recunoștința față de lumea naturală. Prin intermediul „medicinii animalelor” deblocăm puterea sincronității și a imaginației, care ne pot ajuta să aducem claritate și bucurie în viețile noastre și să ne eliberăm de suferință mințile care spun povești. Aceasta este una dintre modalitățile în care animalele sunt adevărați vindecători, ele pot activa o profundă și intrinsecă înțelepciune din noi, care este atât de des redusă la tăcere de forțele domesticirii și de dependența de suferință a minții. Vom explora, de asemenea, modurile în care utilizarea obiectelor fizice ritualice, cum ar fi desaga de leac¹ și altarele personale, poate înlesni folosirea înțelepciunii

¹ În orig., engl. *medicine bag*, traistă sacră cu obiecte de vindecare; în cultura șamanică central și sud-americană este numită *mesa*, și de obicei este o bucată de țesătură fină, lucrată manual, în care sunt puse obiecte sacre – la tolteci, obiectele reprezintă răni personale transformate în putere personală –, care apoi sunt legate la un loc în această bucată frumoasă de țesătură. *Mesa* este unul dintre cele mai importante obiecte sacre ale șamanului, în legătură cu care adesea se spune că, dacă îți iubești *mesa*, te poți iubi pe tine însuși și apoi întreaga lume. În română nu există un echivalent perfect pentru acest obiect sacru, deși putem vorbi despre legăturici cu plante medicinale pe care vindecătorii din strămoși, de la sat, sau ciobanii este posibil să le fi purtat cu ei, fie despre săculeți cu remedii

oferite de animale, făcând-o mai concretă și mai accesibilă.

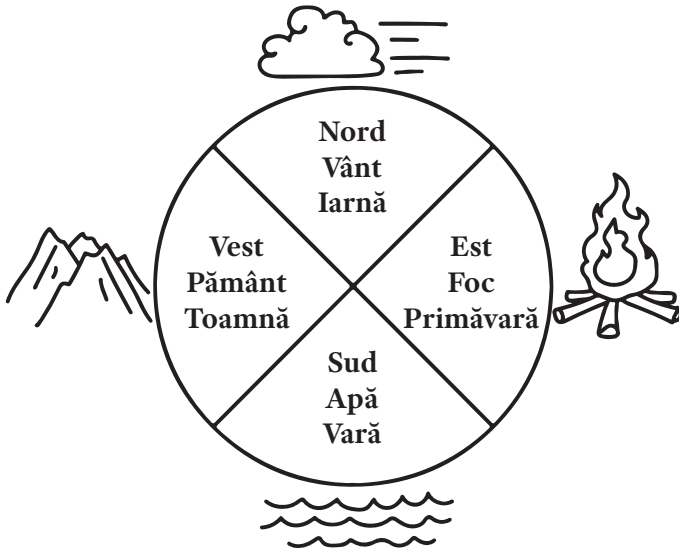
Aceste zone de explorare sunt aplicabile oricărui animal specific despre care vorbim în cuprinsul acestei cărți și, firește, oricărui alt animal cu care vă conectați în lume sau în peisajul imaginației voastre interioare. La sfârșitul acestei secțiuni, există trei exerciții care vă ajută să faceți primii pași în conectarea cu animalele de putere și să adoptați mentalitatea de a învăța de la și de a evolua prin acești frați sacri.

Roata Medicinei

Unul dintre cele mai cunoscute simboluri în șamanism este Roata Medicinei, un cerc fără început și fără sfârșit. Pentru popoarele indigene din America de Nord și de Sud, acest simbol ancestral a fost o parte esențială și constitutivă a vieții spirituale. El conține direcțiile cardinale – nord, est, sud și vest –, iar fiecare direcție este tradițional asociată cu un element, cu o culoare, cu un anotimp, precum și cu o etapă a ciclului de viață și cu un aspect al sinelui. Roata Medicinei este un obiect fizic, o operă de artă simbolică; imaginea ei marchează locurile sacre, care sunt adesea locuri de întâlnire pentru ceremonii și rituri ale comunității. Roata Medicinei este și o idee internă, o metaforă puternică ce oferă ghidare și aduce echilibru.

naturiste pe care oamenii le folosesc sau le oferă celor care caută remedii pentru probleme de sănătate. *Medicine bag* sau *mesa* poate fi o traistă, o desagă, o legăturică din material, un săculeț din piele naturală în care se găsesc atât obiecte sacre, plante medicinale, fumigații, pietricele, pene, cât și obiecte legate de vindecare fizică, mentală, emoțională și sufletească. Am optat pentru traducerea în română prin „desagă de leac”. A se vedea în acest sens și cartea *The Medicine Bag*, de don Jose Ruiz, în curs de publicare și la Editura Herald. (N. red.)

În tradiția toltecă, viața este creată de cele patru elemente: Foc (*huehuateotl*), Apă (*tlaloc*), Aer (*ehecatl*) și Pământ (*tlalnanzin*). Fiecare dintre aceste elemente conlucrează cu celelalte și fiecare este reprezentat de aspecte din corpul nostru fizic: de la căldura pe care o generăm în sângele nostru la apa care ne dă viață și ne înmprospătează, de la aerul pe care îl respirăm și până la pământul care compune pielea și oasele noastre.

Analizând tabelul următor, este lesne de văzut cum ne poate fi utilă Roata Medicinii: ne poate deschide perspectiva în momentele de criză și ne poate ghida în legătură cu pașii pe care îi avem de făcut într-o anumită direcție. Roata indică efemeritatea ciclică a tuturor lucrurilor, precum și spirala eternă a evoluției și creșterii. Roata este o emblemă a îmbinării tuturor elementelor și este conectată la cel mai puternic vindecător din Univers: la planeta Pământ și la energia ei de Mamă Divină. Când aveți o boală sau o rană, ori vă confrunțați cu o suferință psihică, recurgerea la Roata Medicinii vă va sprijini progresul către vindecare.

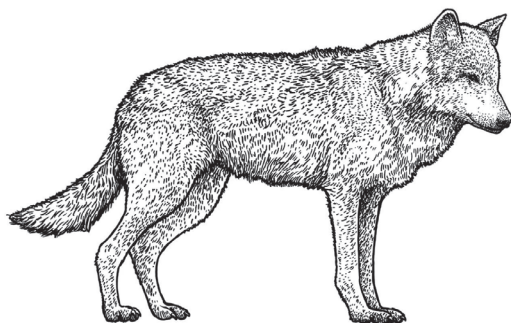

Partea a II-a

GHID DE RESURSE DESPRE ANIMALE

LUPUL

Învățămintele de avut în vedere când întâlnești lupi

Orice cultură care s-a confruntat cu întâlnirea cu lupul relatează povești care inspiră respect, frică și admirație pentru acești prădători feroce și protectivi cu familia și teritoriul lor. Pentru mulți, inclusiv pentru numeroase culturi native americane, lupul simbolizează puterea, abilitatea de a vâna, puterea legăturilor sociale, curajul și rapiditatea. Abilitățile lupilor sunt legendare: ei vânează în haită, sunt loiali grupului lor familial și lucrează în echipă. Războinicii și soldații invocă adesea spiritul Lupului ca să inspire fapte de vitejie și solidaritate.

Închideți ochii și ascultați urletul lupului venit parcă din altă lume, imaginați-vă cum ar arăta silueta lui în lumina

Vezi și: Câinele, Coiotul, Vulpea

Animale înrudite:

Dingoul, Hiena, Șacalul, Câinele sălbatic

Elemente: Pământ

- Dedicat grupului
- Pasionat
- Rapid, puternic și curajos

Lunii Pline, într-o noapte de iarnă. Lupii nu urlă, de fapt, la Lună; ei își folosesc glasurile pentru a se conecta cu haita lor chiar și la distanțe mari. Dar Luna este într-adevăr un aspect puternic și rezonant al puterii lor simbolice. Are tot sensul să luăm în considerare frumusețea și importanța ceremonială a Lunii Pline ca parte a învățăturilor oferite de lup.

Lupii sunt creaturi sociale care se împerechează pe viață. Se întâmplă uneori să auzim de „lupul singuratic”, un personaj idolatrizat și de temut care apare în poveștile ce ne sunt transmise cultural. Deoarece lupii se deplasează și trăiesc în strânsă comuniune în haite, un lup solitar poate fi și vulnerabil, și extrem de periculos pentru alții. Dar a fi un lup singuratic este mai degrabă o condiție temporară decât o trăsătură de caracter, deoarece cel mai probabil acesta se va alătura unei alte haite sau își va construi una proprie. „Medicina lupului singuratic” ne poate ajuta atunci când suntem într-un proces de tranziție, reamintindu-ne să onorăm caracterul sacru al timpului petrecut departe de haită. Explorarea și extinderea teritoriului – fie în exterior, fie în interior – constituie o parte importantă a vieții, dar la fel este și întoarcerea în comunitate și asumarea angajamentului de a menține legăturile familiale și sociale. Lucrând în acest fel, ajungem să exprimăm deplinătatea puterii lupului.

Lupii sunt reprezentativi pentru cadranul corespunzător Pământului din Roata Medicinii – elementul reprezentativ al stabilității, al împământării, al conexiunii și forței fizice. Invocați lupul pentru a vă reconecta cu energia Pământului.

Întrebări de contemplat

- Care este dorința inimii voastre? Prin ce modalități ați putea începe să vă dirijați starea de atenție conștientă și darurile de vânător către realizarea acestui vis primordial?

- Cine sunt persoanele care fac parte din haita voastră? Ați putea să le cereți sprijinul pentru a vă ajuta să vă atingeți obiectivele? Și care sunt modalitățile prin care voi le-ați putea oferi lor sprijin? Există obiective de comunitate pentru realizarea cărora puteți lucra împreună?
- Când ați ieșit în aer liber, la Lună Plină, ultima oară? În ce fel v-ar ajuta să vă îndepliniți dorința inimii voastre dacă ați lucra pentru împlinirea lor intrând în armonie cu energia Lunii în creștere și în descreștere?

Cum invocăm spiritul Lupului

Conectați-vă cu spiritul Lupului petrecând timp în lumina Lunii, cu prietenii și familia sau cu un grup mic de colegi sau prieteni.

Trăiți simbolismul Lupului într-un mod concret, strigând de bucurie, râzând în hohote sau cântând cu prietenii voștri. Pentru a vă conecta cu darurile pe care le are de oferit „lupul singuratic”, luați în considerare să petreceți, în mod intenționat, un timp departe de ceilalți, preț de o după-amiază sau chiar de câteva zile. Genul acesta de perioadă de izolare este o practică larg întâlnită în multe și diferite tradiții spirituale și poate inspira claritate, concentrare și percepție subtilă profundă. Când perioada de „lup singuratic” a luat sfârșit, mulțumiți pentru bucuria de a vă fi reconectat cu haita.

Invocare pentru activarea energiei Lupului

*Lupi vânători de pe muntele luminat de Lună,
care lucrați abil împreună ca haită,
dați-ne puterea voastră, concentrarea voastră.
Învățați-ne cum să fim curajoși, cum să ne purtăm de grijă
unii altora,
cum să lucrăm împreună pentru un scop comun.*

